

ELS GEGANTONS I LES FAVES MERAVELLOSES

Text: Jordi de Bofarull
Il·lustracions: Idoia Oliver

ELS CONTES DE LA
FESTA MAJOR DE VALLS

ELS CONTES DE LA FESTA MAJOR
DE VALLS

ELS GEGANTONS I LES FAVES MERAVELLOSES

Cossetània
EDICIONS

HI HAVIA UNA VEGADA UN XIQUET DE L'ÀFRICA MOLT EIXERIT QUE ES DEIA AMADÚ.

Vet aquí que una vegada hi havia un xiquet molt eixerit que vivia feliç en un poblet al mig de l'Àfrica. Es deia Amadú, i el que més li agradava era (per aquest ordre) jugar, ballar, enfil·lar-se als arbres i viure aventures.

Sa mare i son pare li deien sovint que vigilés, que no fes tant el valent, però ell sempre els tranquil·litzava amb un somriure dolç i els deia: “No patiu, papes, que ja em sé espavilar.”

SON AVI LI DONÀ DUES FAVES PER PROTEGIR-SE. QUAN CALGUÉS, HAVIA DE LLANÇAR-LES A TERRA.

Una nit era a la vora del foc amb el seu avi, que sabia moltes coses. L'Amadú li va dir: "Avi, em pots donar alguna cosa que em protegeixi? Els pares pateixen." L'avi li va posar al coll un penjoll amb una fava verda i una de negra.

"La verda et servirà quan hakis de fugir d'un lloc per salvar la vida. I la negra, quan et vulguis quedar en un lloc per sempre." I va afegir: "Quan calgui, llança-les a terra amb molta força." "Gràcies", li va dir l'Amadú, i es van abraçar.

